

følgelig maa have deres Lønninger forhøjet ved Menighedernes frivillige Tilskud. Derfor burde den Kvotadel af Tiendefonden, de i Forhold til deres Folketal paa en Maade kan siges at have til gode, komme til dem i Form af en aarlig Understøttelse, som enten blev ydet Valgmenighedspræsten som et Tilskud til hans Løn eller maaske gik ind i Valgmenighedens Kasse og derfra blev ydet som Tilskud til hans Løn. Skønt de lutherske Frimenigheder egentlig ikke hører til Folkekirken, gælder den samme Bemærkning i Virkeligheden ogsaa dem. Og her er der et Spørgsmaal, jeg gerne vil henstille til den højtærede Minister, nemlig om det ikke var muligt, at vi i det kommende Udvalg kunde tage denne Sag under Overvejelse. Ellers kunde denne frie Virksomhed, som jo er anerkendt gennem tidligere Love, blive hemmet.

Der er i § 65 en Sætning, som jeg ikke rigtig forstaar. Der staar: „Sker Forflyttelsen uansøgt“ o. s. v. Jeg forstaar den saaledes, at da det er en Begunstigelse, som Paragraffen loyer den paagældende Mand, er der vel sagtens Tale om en, der overtager et Embede efter Tilskyndelse fra foresatte, og saa har jeg ikke noget imod Paragraffen. Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at der er en lille Uoverensstemmelse mellem de midlertidige Bestemmelser i § 67 og Bemærkningerne til Lovforslaget. I § 67 staar der nemlig, at der skal gaas frem efter nærværende Lovs §§ 5 og 6, medens der i Anmærkningerne om den samme Sag staar, at der skal gaas frem efter nærværende Lovforslags §§ 4 og 6. (*Kirkeministeren* [Povlsen]: Det er en Trykfejl). Jeg tvivlede nok om det. Jeg vilde saa ønske, at Trykfejlen saa findes i Lovforslaget og ikke i Bemærkningerne, men det er formodentlig omvendt. (*Kirkeministeren* [Povlsen]: Ja, det er det.). Naar Forhandlingerne er til Ende, skal jeg tillade mig at foreslaa Lovforslaget underkastet en kort Udvalgsbehandling, og jeg vil tilføje, at jeg haaber, det skal blive en velvillig Udvalgsbehandling, saa at Lovforslaget kan blive færdigbehandlet i denne Samling.

Valdemar Olsen: Efter den ret uforlørige Omtale, det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen) har givet Lovforslaget, kan jeg fatte mig noget kortere. Det ærede Medlem fra Kolding udtalte, at det nye i Lovforslaget var, at der indføres Efterløn for Præsterne. Deri

tager det ærede Medlem fejl; saa vidt jeg ved, har Præsterne ogsaa hidtil haft Efterløn som alle andre Embedsmænd.

Det nye og det interessanteste i dette Lovforslag er efter min Mening Indførelsen af Ligning af Kirkeskat. Forskellen mellem det foreliggende Lovforslag angaaende de kirkelige Tjenestemænd og Lovforslaget angaaende de øvrige Statstjenestemænd er jo den, at medens det sidstnævnte gik ud paa, at Statskassen skulde betale alle Lønningsforøgelser, gaar dette Lovforslag ud paa, at de Lønningsforøgelser, som herved tildeles Præsterne udenfor København, skal paalignes Menighederne ved en Kirkeskat. Heller ikke jeg skal komme ind paa de forskellige Lønsatser, de slutter sig jo i det store og hele til Lønningerne for tilsvarende Stillinger i det andet store Lovforslag. Mit Parti hilser den foreslaaede Kirkeskat med Glæde, idet vi finder, at det er ligesom et Skridt hen imod Kirkens Adskillelse fra Staten, der, som bekendt, er et af mit Partis Programpunkter. Om Paaligning og Opkrævning af Kirkeskatten har der, som det blev udtalt af Kirkeministeren, da han fremsatte Lovforslaget, ikke hersket Enighed i Kommissionen angaaende Præstelønningerne, men Kommissionen har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallets Standpunkt har været dette, at Ligningen og Opkrævningen af Kirkeskatten skulde henlægges til Menighedsraadene, medens Mindretallets Indstilling gaar ud paa, at Kommunerne skulde besørge Ligningen og Opkrævningen af denne Kirkeskat. Jeg, som har haft den Ære at være Medlem af Præstelønningskommissionen, har sluttet mig til Flertallets Opfattelse, idet jeg gaar ud fra, at det vil være i højeste Grad uberettiget at forlange dette meget betydelige Arbejde lagt over paa Kommunerne. Kommunerne har i Forvejen tilstrækkeligt Arbejde med Paaligning og Opkrævning af Skatter, og jeg synes, det vilde være ganske meningsløst at paalægge Kommunerne denne nye Byrde. Heller ikke tror jeg, at Menighederne kan være tjente dermed. Det vilde vistnok være det rimeligste, at Menighederne forvaltede deres egne Sager, og da der er Menighedsraad overalt i Sognene, vilde det være en ganske naturlig Opgave for Menighedsraadene at administrere disse Midler og sørge for, at de blev lignet og opkrævet paa den Maade, som tjente Menighederne bedst. Denne min Stilling i Lønningskommissionen har mit Parti ogsaa ganske tiltraadt, det er altsaa ikke mig alene, som anbefaler dette, men jeg kan